

den. Med Hensyn til at sælge den vil jeg sige, at der har ikke meldt sig nogen Køber, i alt Fald ikke nogen Køber, som jeg havde Lyst til at entre med. Og med Hensyn til en Lejeafgift vil jeg sige til det høje Finansudvalg, at hvis det kan enes med Forsvarsministeren om at opføre en Udgift til Leje af Ingeniørkasernen, skal det være mig en Fornøjelse at opføre den paagældende Indtægtspost paa Finansministeriet, men saalænge der ikke paa Forsvarsministeriets Budget er bevilget en Udgiftspost i saa Henseende, ved jeg ikke, hvorledes jeg skal bære mig ad med at opføre en Indtægt. I øvrigt kan man jo om dette Spørgsmaal i Sandhed sige, at da den Brug, som for Øjeblikket gøres af Kronprinsessegedekasernen, er ganske nødvendig, er det hele et rent og skært Bogholderispørgsmaal. Men, som sagt, hvis de Herrer ønske at opføre en Udgift paa Forsvarsministeriets Budget og de kunne enes derom med Forsvarsministeren, skal jeg selvfølgelig ikke have det fjerneste derimod. Jeg skal gerne opføre denne Indtægt, og det kan maaske saa give Anledning til, at de ærede Medlemmer for Sorø Amts 1ste Valgkreds og Københavns Amts 2den Valgkreds kunne holde to smaa ny Tordentaler om Militærudgifternes Stigning.

Under Nr. 207 er der under § 24 opført et Samraad angaaende Toldvæsenets Arbejdstid, og nedenunder findes en Skrivelse, der oplyser, hvordan Forholdet er. Det er ganske rigtigt, at Hovedregelen er, at Toldopsynet i Provinserne har Arbejdstid fra Sol staar op, til Sol gaar ned, men i øvrigt ville ærede Medlemmer ved at gennemlæse Skrivelsen faa Indtryk af, at Arbejdstiden er meget forskellig, og at den i høj Grad retter sig efter de stedlige Krav. Jeg skal meget villig indrømme, at selve Hovedregelen er forældet. Den stammer naturligvis fra en Tid, hvor der ikke gaves kunstige Belysningsmidler ved Havene. Da var det naturligt, at man lossede fra Sol stod op, til Sol gik ned, altsaa, at man om Sommeren lossede al den Tid, der var til Raadighed, og at man om Vinteren nøjedes med den ringe Tid, der kunde blive fra 9 til 4. Lige saa givet er det, at da man nu ved betydeligere Havne har kunstige Belysningsmidler og derfor Mulighed for at kunne losse til andre Tider, vil det være naturligt at tage under Overvejelse, om man ikke kan fastsætte en anden Grundregel, og jeg kan herom udtale, at Administrationen har taget Spørgsmaalet op til Overvejelse, idet jeg mener,

at man neppe kan give en almindelig, for hele Landet gældende Regel, men bør rette sig efter de stedlige Forhold, og jeg skal stille mig saa imødekommende overfor det fortøldende Publikum og overfor Skibsfarten, som det er muligt. Dog reserverer jeg mig imod, at man ved en eventuel Nyordning skal paalægge sig større Udgifter.

Endvidere er der Nr. 208, der nævner et Samraad angaaende Udbydelsen af større Vedligeholdelses- eller Udvidelsesarbejder til Licitation. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at jeg i en Rundskrivelse til Toldvæsenet har indskærpet, at man fra Ministeriets Side ønsker Licitation. Det er naturligvis i alt væsentligt ved Nybygninger, at man har tænkt sig dette; Reparationer, Vedligeholdelsesarbejder og Udvidelser ville jo aldeles ikke egne sig til at udbydes til Licitation; men hvis de efter deres Beskaffenhed egne sig dertil, og hvis en fornuftig Privatmand, naar han skulde foretage en saadan Udvidelse, vilde lade sig give Tilbud fra flere paa en saadan Udvidelse, ser jeg ogsaa med Sympati paa, at det sker fra Toldvæsenets Administrations Side.

Under Nr. 252 gives Oplysninger angaaende Uddeling af Laan til Arbejderboliger. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde opmærksom paa, at der jo var en Del Foreninger, der havde søgt Laan, men ikke faaet det, og at, som han sagde, alle Pengene nu ere brugte. Ordet er ikke ganske korrekt; brugte ere Pengene ikke, for der er en Del af de Byggeforeninger, der have faaet Tilsagn om Laan, som ikke have bygget endnu og ikke vilde blive færdige med at bygge, før Tidspunktet for Lovens Udløb er indtruffet, men det er ganske rigtigt, at Pengene ere lovede ud, og der vil altsaa ikke flere kunne faa Laan. Det er jo en given Ting, at for 300,000 Kr. om Aaret kan man ikke tilnærmelsesvis skaffe de Arbejderboliger, der skulle bygges i København og vore Købstæder; det er kun en ringe Hjælp, der fra Statens Side ydes, og hvem der kommer til at faa Gavn deraf, kan maaske noget komme til at afhænge af Tilfældigheder. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nævnte Vejle som en af de Byer, hvor man i høj Grad trængte til Arbejderboliger. Det er meget muligt; jeg tror ikke, jeg husker fejl, naar jeg siger, at det Andragende, vi fik fra Arbejdernes Andelsbyggeförening om 200,000 Kr., indkom paa et Tidspunkt,